Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2026:017.######
Dosar nr. ####/118/2026
R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANŢA
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
Operator de date cu caracter personal nr. 8470

SENTINŢA CIVILĂ Nr. ####/2026
Şedinţa publică de la 28 Septembrie 2026
Instanța constituită din:
PREŞEDINTE ####### ######## #######
Grefier #######-########## #######

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamantul #### ###### prin Sindicatul Democratic al Bugetarilor din ####### şi pe pârâta ##### DE COASTA CONSTANŢA, având ca obiect litigiu privind funcţionarii publici -pretenţii.

Dezbaterile şi susţinerile părţilor au avut loc în şedinţa din data de 14.09.2026, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, parte integrantă din prezenta când, având în vedere prevederile art.396 alin.1 şi alin.2 Cod procedură civilă, instanţa a amânat pronunţarea la data de 24.09.2026 și ulterior la data de 28.09.2026, hotărând următoarele:

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de 09.07.2026 și înregistrată sub nr. ####/118/2026 reclamantul #### ######, reprezentat legal de Sindicatul Democratic al Bugetarilor din #######, în contradictoriu cu pârâta ##### de Coastă Constanța, a solicitat obligarea pârâtei la restituirea sumelor reținute lunar din salariul său începând cu data de 01.08.2024, precum și la acordarea majorărilor salariale pretins cuvenite în temeiul O.U.G. nr. 26/2024, OMAI nr. S/84 și OMAI nr. S/7 din 31.01.2018.

În motivare, reclamantul a învederat că are calitatea de agent de poliție – funcționar public cu statut special în cadrul Grupului de #### Constanța, având gradul profesional de agent-șef principal de poliție, și a susținut că pârâta efectuează rețineri lunare din salariul său fără a-i fi comunicat explicații cu privire la temeiul și condițiile acestora.

În continuare a arătat că, potrivit art. 8 pct. 1 și 2 din Convenția nr. 95/1949 privind protecția salariului, ratificată de #######, nicio reținere din salariu nu poate fi autorizată decât în condițiile și limitele prevăzute de legislația națională, iar lucrătorii trebuie informați cu privire la acestea. Totodată, a invocat dispozițiile art. 169 alin. (2) din Codul muncii, susținând că reținerile pentru eventuale datorii pot fi efectuate numai în condițiile prevăzute de lege.

A susținut că, în cazul său, nu a fost constituită o comisie de analiză și cercetare patrimonială care să stabilească existența, întinderea și caracterul imputabil al unui eventual prejudiciu și nu a fost întocmită o notă de constatare și evaluare a pagubei, astfel cum ar rezulta

din dispozițiile legale invocate. A solicitat a se observa că nu i-a fost acordat nici termenul de cel puțin 30 de zile pentru achitarea eventualei pagube și că nu există o hotărâre judecătorească definitivă care să justifice reținerile salariale efectuate.

De asemenea, a menționat că, potrivit dispozițiilor referitoare la răspunderea patrimonială a salariaților/funcționarilor publici, angajarea unei asemenea răspunderi presupune stabilirea unei pagube produse din vina persoanei și în legătură cu activitatea desfășurată. În acest sens, a arătat că, în situația sa, nu a fost efectuată nicio cercetare administrativă pentru stabilirea vinovăției, nu s-a întocmit o notă de constatare și evaluare a pagubei și nu s-a stabilit legătura de cauzalitate dintre pretinsa faptă ilicită, persoana sa și prejudiciul imputat.

Totodată, a susținut că nu au fost respectate condițiile imperative prevăzute de legislația aplicabilă funcționarilor publici și de Codul administrativ în materia răspunderii patrimoniale și a reținerilor salariale, motiv pentru care a apreciat că se impune restituirea sumelor reținute.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile art. 1 și 7 din Legea nr. 554/2004, art. 192-194 C.proc.civ., art. 8 din Convenția nr. 95/1949 privind protecția salariului, art. 169, art. 253-254 și art. 268 lit. c) din Codul muncii, art. 85 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 și art. 499-500 din Codul administrativ.

În dovedire a depus la dosar înscrisurile aflate la filele 8-9.

În apărare la data de 14.08.2026 pârâta a depus la dosar întâmpinare prin intermediul căreia a solicitat respingerea cererii formulate.

În fapt, pârâtul a arătat că reclamantul are calitatea de funcționar public cu statut special – polițist de frontieră, desfășurându-și activitatea în cadrul Grupului de #### Constanța, structură subordonată Gărzii de Coastă, iar drepturile salariale pretinse constau în majorarea prevăzută de art. VIII alin. (1) din O.U.G. nr. 26/2024. A învederat că, potrivit actului normativ, personalul din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională beneficiază de o majorare salarială de până la 30% din salariul de funcție, perioada, categoriile de personal și cuantumul concret al majorării fiind stabilite prin ordin al conducătorului instituției.

În continuare, a susținut că prin O.M.A.I. nr. S/84/31.05.2024 au fost stabilite condițiile de acordare a majorării, aceasta fiind condiționată de participarea personalului la activitățile planificate pentru evaluarea pregătirii de specialitate, a pregătirii fizice/educației fizice și la ședințele de tragere cu armamentul. Totodată, a menționat că personalul militar și polițiștii care nu participă la aceste activități nu mai beneficiază de majorare, iar acordarea sau sistarea acesteia se realizează prin act administrativ.

A arătat că, în perioada 01.06.2024–31.07.2024, reclamantul a beneficiat de majorare în baza Dispoziției Directorului Gărzii de Coastă nr. ##########.07.2024, însă, ulterior, prin adresa Grupului de #### Constanța nr. ##########.08.2024, reclamantul a figurat ca absent la activitățile planificate pentru evaluarea pregătirii fizice. În consecință, începând cu data de 01.08.2024, nu a mai fost emis un act administrativ pentru acordarea majorării, pârâtul susținând că, pentru perioada 01.08.2024–31.12.2024, acesta nu era îndreptățit să beneficieze de dreptul salarial.

De asemenea, a învederat că, pentru perioada 01.01.2025–31.12.2025, reclamantul a figurat din nou absent la activitățile de pregătire fizică și nu a susținut testarea pentru evaluarea pregătirii de specialitate a polițiștilor, astfel cum rezulta din adresa Grupului de #### Constanța nr. ##########.02.2025. Prin urmare, a susținut că reclamantul nu a îndeplinit cumulativ condițiile legale pentru acordarea majorării salariale nici în anul 2025.

Totodată, a invocat prevederile art. 19 alin. (2) din Anexa nr. 4 la O.M.A.I. nr. 140/2016, potrivit cărora formarea profesională reprezintă o responsabilitate individuală și o obligație de serviciu, apreciind că neparticiparea reclamantului la activitățile de pregătire fizică și la testarea pentru evaluarea pregătirii de specialitate îi este imputabilă acestuia, cu consecința neacordării majorării salariale.

În ceea ce privește susținerea reclamantului referitoare la efectuarea unor rețineri salariale fără o cercetare administrativă prealabilă, pârâtul a solicitat a se observa că nu a fost dispusă nicio măsură de reținere a unor drepturi salariale, ci, ca urmare a neîndeplinirii condițiilor legale, nu a mai fost emis actul administrativ necesar acordării majorării. A apreciat, astfel, că susținerea privind lipsa cercetării administrative este lipsită de relevanță, sumele pretinse neavând natura unor drepturi salariale reținute.

În continuare, pârâtul a menționat că, începând cu data de 01.01.2026, întrucât reclamantul a îndeplinit condițiile legale, prin Dispoziția Directorului Gărzii de Coastă nr. ##########.02.2026 i-a fost acordată majorarea salarială pentru perioada 01.01.2026–31.12.2026, în procent de 14% din salariul de funcție. Totodată, a învederat că, în perioada 01.08.2024–prezent, nu au fost efectuate rețineri din salariul reclamantului, cu excepția cotizațiilor sindicale și ale asociațiilor la care acesta este membru.

În drept și-a întemeiat întâmpinare pe prevederile art. 205 din Codul de procedură civilă.

În dovedire, pârâtul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri și a oricăror alte probe utile, pertinente și concludente, depunând la dosar înscrisurile aflate la filele 15-22 .

Analizând acţiunea în raport de actele şi lucrările dosarului şi dispoziţiile legale incidente, instanţa reţine următoarele:

În fapt, reclamantul are calitatea de poliţist de frontieră în cadrul Gărzii de Coastă, Grupul de #### Constanţa.

Acestuia i s-au aplicat, pentru perioada 01.06.2024-31.07.2024, prevederile art. VIII alin. (1) din OUG nr. 26/2024, coroborate cu Ordinul MAI nr. S-84 din 31.05.2024, în sensul acordării unei majorări salariale de până la 30% din solda de bază. Din data de 01.08.2024, conform aceluiaşi ordin, doar personalul care a participat la pregătire fizică de specialitate şi şedinţe de tragere a avut dreptul de a beneficia de această majorare, iar conform anexelor depuse de pârât la dosar, reclamantul nu a participat, în perioada 01.01.2024-31.12.2025, la aceste activităţi, fiind absent.

De la data de 01.01.2026, pentru că reclamantul a participat la activităţile mai sus indicate, a beneficiat din nou de majorarea salarială.

Astfel, faţă de susţinerile reclamantului, în sensul că i s-a diminuat salariul fără ca anterior să existe o comisie de disciplină care să stabilească o faptă imputabilă, un prejudiciu şi răspunderea salariatului, conform art. 117 din legea nr. 188/1999 şi art. 254 din Codul Muncii, instanţa reţine că reclamantului nu i-a fost imputată nicio faptă de natură a-i atrage răspunderea disciplinară şi pecuniară.

În fapt, reclamantul nu a îndeplinit condiţiile prevăzute de ordinul MAI nr. S-84 din 31.05.2024, pentru a i se acorda majorarea salarială, fără ca acest aspect să fie necesar a fi constatat printr-o comisie. Din momentul îndeplinirii condiţiilor prevăzute de Ordin, reclamantul a primit majorarea salarială. Astfel, instanţa nu poate reţine că reclamantul a fost în mod abuziv privat de un drept al său sau vătămat într-un interes legitim, câtă vreme acesta nu a îndeplinit condiţiile prevăzute de Ordin, iar acţiunea reclamantului apare ca fiind neîntrmeiată.

În drept, conform art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ”orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât şi public.”

Or, câtă vreme reclamantul nu a făcut dovada că ar fi avut dreptul de a primi majorarea salarială, pentru că ar fi îndeplinit condiţiile prevăzute de Ordinul MAI, instanţa reţine că nu poate fi primită susţinerea acestuia, în sensul vătămării unui interes legitim.

Pentru aceste considerente, va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

Respinge, ca nefondată, acţiunea reclamantului #### ######, C.N.P. ############, prin Sindicatul Democratic al Bugetarilor din #######, ###### ########, cu sediul în ######, #### ####### ### ###, ### ##, ### #, ### ##, județul ######, în contradictoriu cu ##### DE COASTA CONSTANŢA, ###### ########, cu sediul în Constanța, #### ##### ######## ### #, ####### #########.

Cu drept de a formula recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Tribunalul Constanţa.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, astăzi, 28.09.2026.

Președinte,
####### ######## #######

Grefier,
#######-########## #######

Red. #### #### #######/13.10.2026
Tehnored. ##### D.F.#######/13.10.2026 /4ex
Com. 2ex/.....2026